

คริสตจักรภาคที่ 2

ประวัติศาสตร์ภูมิหลังคริสตจักรภาคที่ 2

การสถาปนาคริสตจักรในเชียงรายในปี ค.ศ. 1885 ทางราชการได้ประกาศรวมเอาเมืองเชียงแสน เชียงราย เมืองลำปาง เมืองฝาง เวียงป่าเป้า เมืองพะเยา เมืองเชียงคำ และเมืองเชียงของ เข้าเป็น “จังหวัดพายัพภาคเหนือ” อันเป็นส่วนหนึ่งของมณฑลพายัพ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1890 (พ.ศ. 2433) ได้รวมหัวเมืองต่าง ๆ ตั้งเป็นเมืองจัตวา เรียกว่า “เมืองเชียงราย” โดยเกณฑ์ผู้คนจากเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง มาตั้งภูมิลำเนาในเขตเมืองเชียงราย ทางด้านมิชชันนารี ศจ.ดร.ดาเนียล แมรกิลวารี ได้มาสำรวจเชียงรายก่อนหน้าแล้ว เมื่อ ค.ศ. 1874 ได้ส่งเสริมให้คริสเตียนอพยพไปตั้งหลักแหล่งในเมืองเชียงราย โดยอพยพมาจากบ้านแม่ดอกแดง อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ มีครอบครัวนายอ้ายตื้อ มาตั้งรกรากอยู่บ้านป่าอ้อนางแล (ต่อมาได้เลื่อนยศเป็นพระยาภักดีราชกิจ) ส่วนครอบครัวของหนานสุวรรณไปตั้งรกรากที่อำเภอเชียงแสนในปี ค.ศ. 1888 และได้สถาปนาคริสตจักรเชียงแสนขึ้นเป็นแห่งแรกในเดือนเมษายน ค.ศ. 1888 โดยมีหนานสุวรรณ เป็นหัวหน้าเจ้าแก้ว (ผู้ปกครอง) เมื่อถึงวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1890 ได้ก่อตั้งคริสตจักรแม่กรณ์ บ้านสวนดอก และต่อจากนั้น วันที่ 13 เมษายน ค.ศ. 1890 ก็ได้สถาปนาคริสตจักรเชียงรายขึ้นอีกแห่งหนึ่ง โดยมีการสถาปนาผู้ปกครองคือ เจ้าแก้วน้อยศรี เจ้าแก้วอินตา สิงหนตร เจ้าแก้วหนานสุวรรณ พระยาภักดีราชกิจ ลุงน้อยศรีวงศ์ และ ศจ.ดร.ดาเนียล แมรกิลวารี ดำรงตำแหน่งเป็นศิษยาภิบาล ในระหว่าง ค.ศ. 1890-1896 คริสตจักรเชียงรายในระยะแรกมีสมาชิกผู้ใหญ่ 50 คน และสมาชิกสำรอง 34 คน (ส่วนใหญ่โอนย้ายมาจากเชียงใหม่) ที่อยู่ในเชียงรายจริง ๆ ก็มีลุงแสนกัต น้องชายครุหนานดา (ศาสนจารย์คนแรกในภาคเหนือ) และครอบครัวแม่

หม้ายแสงเนเท่านั้น ต่อมาก็สถานาศิสตจักรสามัคคีธรรม คริสตจักรนางแล (มกราคม ค.ศ. 1906) คริสตจักรเชียงราย (17 กันยายน ค.ศ. 1914) คริสตจักรเมืองพาน (สิงหาคม ค.ศ. 1915) คริสตจักรสวนดอก (12 กันยายน ค.ศ. 1915)

ปี ค.ศ. 1897 ครอบครัว ศจ.ดับบลิว. ซี. ดอดด์ กับครอบครัว ศจ. ซี. เอช. เดนแมน ได้เดินทางมาตั้งสถานีมิชชันที่ เชียงราย และรับผิดชอบงานมิชชันแทน ศจ.ดร.ดาเนียล แมคกิลวารี ในช่วงปี 1896-1928 ศจ.ดับบลิว. ซี. ดอดด์ นอกจาก ประจำสถานีมิชชันเชียงรายแล้ว ท่านยังเดินทางด้วยเท้าไปประกาศถึงฝั่งทะเลกว้างของจีนด้วย ท่านทำงานที่เชียงรายรวม 32 ปี

ปี ค.ศ. 1903 ดร.ดับบลิว. เอ. บริกส์ และภรรยาประจำที่เชียงราย มีคริสตจักรเกิดขึ้นอีก 3 แห่ง ส่วนคริสตจักร เชียงราย ได้นมัสการที่บ้านของพระยาภักดีราชกิจ (นายอ้ายต้อ) บ้านหลังนี้ผู้ปกครองเมืองเชียงรายได้เกณฑ์ราษฎรตัดไม้สัก มาปลูกบ้านให้พระยาภักดีราชกิจ (ผู้ชอบพอรักใคร่ของผู้ครองเมืองเชียงราย) จากนั้นพ่อเลี้ยงบริกส์ก็ได้สร้างโบสถ์ชั่วคราว ด้วยไม้ไผ่หลังคามุงด้วยหญ้าคา ในบริเวณของโรงพยาบาลโอเวอร์บรุกส์ ครั้นมาถึงปี ค.ศ. 1910 ได้วางศิลาสร้างอาคาร โบสถ์ที่ประตูลี จนเสร็จในปี ค.ศ. 1914 มีการฉลองโบสถ์ใหม่ ได้ชื่อว่าคริสตจักรที่ 1 เวียงเชียงราย ซึ่งเป็นศูนย์กลางของ การประชุมคริสตจักรต่าง ๆ การประชุมสามัคคีธรรมของคริสตจักรรอบนอก เพราะคริสตจักรภาคตอนนั้นยังไม่มีอาคารที่ ทำงานเหมือนปัจจุบัน เพราะมีเพียงห้องประชุมเท่านั้น ตอนนั้นเป็นโรงเรียนสตรีวิชาการตามภาษาชาวบ้านเรียกว่า โรงเรียน บ้านใต้ ส่วนโรงเรียนบ้านเหนือก็คือโรงเรียนชายชื่อ เคนเนดี (ปัจจุบันคือโรงเรียนเชียงรายวิทยาคมแผนกประถม)

ปัจจุบันคริสตจักรภาคที่ 2 เชียงราย มี ศจ.สว่าง กองพรหม เป็นประธานคริสตจักรภาคที่ 2 เชียงราย

(ปี ค.ศ.2009 – ปัจจุบัน) มีคริสตจักร / หอวัดคริสเตียน รวม 142 แห่ง

แหล่งที่มา

คริสตจักรภาคที่ 2 เชียงราย. 2553. “ประวัติคริสตจักรภาคที่ 2.” [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2553. จาก

<http://pak2cct.org/>

ชำนาญ แสงฉาย. 2548. 70 ปีแห่งพระพร สภาคริสตจักรในประเทศไทย 1934-2004. กรุงเทพฯ : สภาคริสตจักรใน

ประเทศไทย. หน้า 91-92.